

вото прилежание и способности го сближаватъ съ сѣмейството на властующия тогава князь Гика, който избира Михаилъ за помощникъ учитель на дѣцата си и ги праща подъ негово наставничество да слѣдватъ въ *Атина*, а слѣдъ това въ Парижъ.¹⁾

Тукъ *Михаилъ Колони* е билъ сваренъ отъ революционното брожение въ Парижъ прѣзъ врѣмето на краля Людовикъ — Филипъ, когато слѣдъ падането на Тиеровото министерство, *Гизо* енергически се противопоставилъ срѣщу какви и да е реформи въ политическитѣ институти на Франция. На 12-и февруарий 1848 г., когато правителството не позволило банкета на реформиститѣ, Парижъ осѣмва всрѣдъ барикади и революция, която повлѣче и изгонването на кралското сѣмейство отъ Франция. Именно прѣзъ този день, Михаилъ, тогава студентъ въ Парижъ и наставникъ на Гиковитѣ синове, незабѣлзано отъ тѣхъ, нарамва пушката и влиза въ редоветѣ на възстаналитѣ.

„Тоя почтенъ сливенски урожденецъ, казва *Чолаковъ* въ надгробната рѣчь за Михаила, плътъ отъ буйната, ламтяща за свобода и сносенъ животъ сливенска кръвь, се хвърля въ редоветѣ на борцитѣ — пионеритѣ на днешната република“... „Той е билъ единственниятъ българинъ, който е взелъ участие въ тая знаменита за цѣлото човѣчество революция“.²⁾

Деветъ мѣсеца слѣдъ тая дата *Д. Добровичъ* се е билъ срѣщу обсадителитѣ на Римъ въ гвардията на *Гарибалди*.

Скоро слѣдъ 1843 г. *Михаилъ* се връща въ Букурещъ и става учитель на боярскитѣ сѣмейства. Види се още тогава е дошълъ при него и по-малкия му братъ *Василъ Колони*.³⁾ Михаилъ се оженва за сестрата на ромънския богаташъ, отъ гръцки произходъ, *Чарленти*, но не забравя ни родния си градъ, ни народнитѣ ни идеали. Съ свои съмишленници, той съгражда една черква въ Букурещъ, за прѣбиващитѣ тамъ българи, роднини—сливенци, и за членоветѣ на сѣмейството си, както се изразявалъ самиятъ той.

Въ Сливенъ е идвалъ прѣзъ 1850 г. за нѣкакви документи по гражданското си състояние и повторно около 1856 г., види се, въ свръзка съ текущитѣ тогава политически събития.

Истинската му политическа дѣйность ние знаемъ отъ 1866 г. нататкъ, отъ врѣме сваянето на князь *Куза Иванъ*

¹⁾ Князь Александъръ Гика е поромънченъ албанецъ. Билъ е князь на Влахия отъ 1834 до 1842 г. Ср. P. o. u. j. a. d. e. Chretiens of Turcs, p. 553.

²⁾ Варненский Общински Вѣстникъ, Год. V, бр. 1 — 2 20-и Януарий, 1893 г.

³⁾ Ср. в-къ „Ст. Планина“, 10-VI 1877, бр. 70,